

3

15

N Y E E I S

- 254 -

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

ΤΟΥ

ΚΟΜ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΡΟΥΣΟΥ

ΚΑΙ

315

ΕΚΘΕΣΙΣ.

Γεγονότων καὶ ἐγγράφων τινῶν

συσχετιζομένων μετὸν δημόσιον βίον του.

αριθμ. 126

N. Karousos

ΚΕΡΚΥΡΑ,

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΡΜΗΣ

ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΤΕΡΖΑΚΗ.



1863

ΙΛΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

1923

ΝΥΞΕΙΣ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

ΤΟΥ

ΚΟΜ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΡΟΥΣΟΥ

ΚΑΙ

ΕΚΘΕΣΙΣ

Γεγονότων καὶ ἐγγράφων τινῶν
συσχετιζομένων μετὸν δημόσιον βίον του.

Ὁ Χριστόφορος Καρούσος, Βαρὼν τῆς Κάτω [Χώρας εἰς τὸ ἀρχαῖον Βασίλειον τῆς Σικελίας, ἔσχε δύο υἱούς, τὸν Πέπλασον καὶ τὸν Κωστάντσον. Ὁ Πέπλασος, ὡς πρωτότοκος, περιεβλήθη τὴν Βαρονίαν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς του. Ὁ Κωστάντσος τὸ ἔτος 1495 ἀπῆλθεν ἐκ τῆς πατρίδος του Μεσίνης εἰς τὴν Ἀνατολὴν, ἔγεινε στρατιωτικὸς καὶ κατεριθμήθη μεταξὺ τῶν Ἱπποτῶν, οἵτινες ἐμάχοντο ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς Ἑνετικῆς Δημοκρατίας.

Ὁ Πέπλασος ἐνυμφεύθη εἰς τὴν Σικελίαν καὶ ἔσχε δύο υἱούς, τὸν Παῦλον καὶ τὸν Αὐγουστίνον.

Τὸ ἔτος 1499, ἐπανακάμπτων ἐκ τῆς Ἀνατολῆς ὁ Κωστάντσος, προσωρμύθη εἰς τὴν Νῆσον τῆς Κεφαλληνίας ἔνθα ἀπεκατεστάθη καὶ ἐνυμφεύθη. Ἀπεβίωσε τὸ 1502 ἀφήνων ἕναν υἱὸν ὀνόματι Χριστόφορον. Οὗτος τὸ 1525 προσέδραμεν εἰς τὴν Ἑνετικὴν Κυβέρνησιν αἰτῶν βράβευσιν τινὰ διὰ τὰς ἐκδουλεύσεις τοῦ πατρὸς του. Ἡ Ἑνετικὴ Δημοκρατία τὸν εἰσήκουσε καὶ τὸν ἐκήρυξεν εὐγενῆ τῆς νήσου Κεφαλληνίας, χορηγήσασα αὐτῷ λόγῳ τιμαρίου σημαντικὴν ἔκτασιν γαϊῶν καὶ ἐν οἰκόπεδον εἰς τὸν προὔριον τοῦ προαστερίου τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΥ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ἀπὸ τὸν Χριστόφορον, υἱὸν τοῦ Κωσταντίνου, ἐγεννήθη ὁ Ἀλέξανδρος, προσπάππους τοῦ Σιρ Δημητρίου, καὶ ἐκ τούτου ὁ Δημήτριος πάππους αὐτοῦ. Δι' ὑπηρεσίας γενομένης πρὸς τὴν Ἑνετικὴν Δημοκρατίαν ὁ Ἀλέξανδρος περιεβλήθη μὲ τὸν τίτλον τοῦ Κόμητος ὅστις διατηρεῖται εἰσέτι εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ Σιρ Δημητρίου. Ὁ Ἀλέξανδρος καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Δημητρίου καθῆξαν διαφόρους καὶ ἐντίμους δημοσίας θέσεις ὑπὸ τὴν Ἑνετικὴν Δημοκρατίαν.

Ὁ Σιρ Δημήτριος ἐγεννήθη τὴν 30 Ἰουνίου 1800. Ὁ Πατὴρ αὐτοῦ Νικόλαος, υἱὸς τοῦ Δημητρίου, ἀπεβίωσε τὸν Φεβρουάριον τοῦ ἔτους 1805, ὥστε ἀπέμεινεν ὀρφανὸς ἐκ πατρὸς ὁ Σιρ Δημήτριος· ἐν ἡλικίᾳ τεσσάρων ἡμισυ ἐτῶν.

Ἐνεκα περιπετειῶν αἱ ὑπέστη ἡ οἰκογένειά του κατὰ τοὺς προαπελθόντας χρόνους, μικρὰ περιουσία μετεβιβάσθη εἰς αὐτὸν ἀπὸ τὸν πατέρα του, καὶ ἔστερεῖτο ἐπομένως τῶν χρηματικῶν μέσων ἵνα ἐκπαιδευθῇ εἰς ἓν τῶν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πανεπιστημίων. Τὰ προσφερόμενα εἰς τὴν πατρίδα του μέσα τῆς ἐκπαίδευσως ἦσαν λίαν περιορισμένα. Συμπληρώσας μὲν τὸ δέκατον τέταρτον ἢ δέκατον πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἡσπάζθη τὸ δικανικὸν στάδιον καὶ μετῆλθε τὸ τοῦ ὑποδικηγόρου ἐπάγγελμα μέχρι τοῦ ἔτους 1839. Ἐχρησιμοποιοῦσεν οὕτω μετὰ καρτερίας τὰ μικρὰ μέσα αὐτοῦ καὶ τὴν πατρίδα του καὶ ἡ ἰδιαιτέρα θέσις του τῷ ἐχορηγοῦσαν, καὶ ἀποφύγων τὴν ὀκνηρίαν, ἦν ἀείποτε ἐβδελύττετο, ἐντίμως εἰργάζετο κατὰ τὴν ἐπικίνδυνον ἡλικίαν καθ' ἣν πλεῖστοι νέοι καταστρέφουν διὰ παντὸς τὰ σπέρματα αἰσίου μέλλοντος.

Δις ἐξελέχθη Δημοτικὸς Σύμβουλος τῆς Νήσου του, τὸ 1830 δηλονότι καὶ τὸ 1834.

Τὸ 1833 ἐτελεύτησεν εἰς συγγενῆς του ὀνόματι Χριστόφορος Καρούσος, καὶ τὸν ἐγκατέστησε κληρονόμος του. Ἡ οὕτω μεταβιβάσθαι εἰς αὐτὸν κτηματικὴ περιουσία ἦτο σημαντικὴ.

Ἀπὸ τὸ ἔτος 1837 ἐγκατέλειπε τὸ στάδιον τῶν δημοσίων θέσεων, διότι, σὺν τοῖς ἄλλοις, δὲν ἐβιάζαν εἰς τρόπον εὐχάριστον τὰ δημόσια πράγματα τῆς Ἑπτανήσου, καὶ ἠκολούθησε μετερχόμενος μὲ ἀφιλοκέρδειαν τὸ ἔργον τοῦ ὑποδικηγόρου. Τοιοῦτοτρόπως διετήρησεν ἀκαιρέαν τὴν ἀνεξαρτησίαν του μὴ ἀναδεχόμενος διὰ χρηματικὴν ὠφέλειαν ὑπόταγμα ἀπάδον μὲ τὰς πολιτικὰς πεποιθήσεις του.

Ἡ ἰόνιος Γερουσία, χρωμένη τῶν Συνταγματικῶν δικαιωμάτων

τῶν τῆς ἀνεβίβασε κατὰ χάριν εἰς τὴν τάξιν τῶν δικηγόρων τινὰς ἐγγεγραμμένους εἰς τὸν ἑλεγχὸν τῶν ὑποδικηγόρων. Τούτου ὠφελοῦμενος καὶ ὁ Σιρ Δημήτριος, ἀφ' οὗ ἤδη ἐξήσκησε τὴν ὑποδικηγορίαν ἐπὶ 24 ἔτη, τουτέστιν ἀπὸ τὸ 1815 ἕως τὸ 1839, ἐξήτησε καὶ ἔλαβε τὸν βαθμὸν τοῦ Δικηγόρου.

Ἀπὸ τὸ ἔτος 1839 μέχρι τοῦ ἔτους 1850 μετῆλθε τὸν Δικηγόρον, οὐχὶ πρὸς τὸ μοναδικὸν τέλος τῆς χρηματικῆς ὠφελείας, ἀλλ' ἵνα προστατεύσῃ συγγενεῖς καὶ φίλους αὐτοῦ τῆς πόλεως καὶ τῶν ἐξοχῶν. Μετερχόμενος τὴν ἐπιστήμην του ἀφιλοκερδῶς καὶ ἄνευ ἐγωΐσμου ἀπῆλυσεν τὴν ἀγάπην καὶ τὸ σέβας τῶν συμπολιτῶν του, ἀποκτήσας, καὶ τοις ἰδιωτεύον, μεγάλην παρ' αὐτοῖς ἐπιβρόχην, ἣν μετεχειρίσθη εἰς διαφόρους περιστάσεις ἐκλογῶν διὰ Βουλευτὰς καὶ Δημοτικούς Συμβούλους, ὑποστηρίζων φίλους καὶ οἰκείους ἔχοντας τὰ ἀπαιτούμενα προσόντα, καὶ οἵτινες ἀνεδείχθησαν ἀείποτε νικηταί, καίτοι ἀδίκως πολεμούμενοι ἀπὸ τινὰς ἰσχυροῦς τοῦ τόπου διότι ὑπ' αὐτὸν ὑπεστηρίζοντο, ὡς ἰδιαιτέρως συνέβη εἰς τινὰς στενοὺς συγγενεῖς του.

Δύο ἄλλοιπαῖοι σιάσεις συμβᾶσαι ἐν Κεφαλληνίᾳ τὰ ἔτη 1848 καὶ 1849 καὶ προσελθοῦσαι ἐκ τῶν Συνταγματικῶν μεταβρύθμησης εἰσαχθεῖσιν ὑπὸ τοῦ Λόρδου Σεΐωνος, ἔφερον τὸν τόπον εἰς κατὰστασιν ἀνώμαλον καὶ ἀνήσυχον.

Μετὰ τὴν κατάπαυσιν τῶν ἐπαναστατικῶν κινήματων ἀπέμεινεν ὁ ἐρεθισμὸς καὶ ἀναβρασμὸς τοῦ λαοῦ. Ἡ ἐξοχὴ παρέρρετο καὶ ἠπατάτο ἀπὸ τοὺς δημοκόπους οἵτινες κατεχρῶντο τῆς ἐλευθεροτυπίας διότι ἦτο βεβαία δι' αὐτοὺς ἡ ἀτιμωρησία μὲ τὸ δροκοτικὸν σύστημα, καὶ μὲ τὰς βαναυσωτέρας ὕβρεις προσέβαλον τὸν Ἀρχηγὸν τῆς Ἐκκλησίας, τὴν Ἰονικὴν Κυβέρνησιν καὶ τὸν Ἀντιπροσωπὸν τῆς Προστασίας καὶ αὐτὴν τὴν Προστασίαν. Οἱ δημοκόποι οὗτοι ἐπέτυχαν νὰ ἐνσπείρωσι τὴν περιφρόνησιν τῶν νόμων καὶ νὰ πείσωσι τοὺς ἀπλοϊκοτέρους ὅτι ἡ Συνθήκη τῶν Παρισίων ἐπιβληθεῖσα εἰς τοὺς Ἰονίους παρὰ τὴν θέλησιν τῶν οὐδεμίαν εἶχεν ἰσχὺν, καὶ ἀρκοῦσεν ἡ ἀπλὴ ἔκφρασις τῆς θελήσεως τοῦ λαοῦ ἵνα πύσῃ παραχρῆμα τὸ ἐνεστὼς πολίτευμα καὶ ἡ Προστασία.

Τοιαύτη ἦτον ἡ κατάστασις τῶν πνευμάτων, ὅτε συνεπεῖα τῶν συνταγματικῶν μεταβρύθμησης ἐμελλε νὰ γίνῃ ἡ ἐκλογὴ τῶν βουλευτῶν τοῦ ἑννάτου Κοινοβουλίου. Ἡ ἐκλογὴ ἀναγκαιῶς ἀπέβη ὑπὲρ τῶν λεγομένων ῥιζοσπαστῶν, καὶ μάλιστα δύο

ἢ τρεῖς ἀνήκοντες εἰς τὸ κόμμα τῶν μετριοφρόνων ἐξελέχθησαν ὡς ἀντιπρόσωποι.

Ὁ Σὶρ Δημήτριος Καροῦσος ἦτον εἰς τῶν ὀλιγαριθμῶν τούτων, καὶ τοισκληρῶς ἐπολεμήθη ἀπὸ τὸ ἀναρχικὸν κόμμα, τὸ ὁποῖον ἔθεσεν ἐν ἐνεργείᾳ πᾶν μέσον μηχανοβραφίας καὶ βιαιοπραγίας, συμπαραλαβὼν καὶ τὸν ἐν τῇ ἐξοχῇ τῆς νήσου ἐσπαρμένον Κλήρον ἵνα κηρύξῃ κατ' αὐτοῦ σταυροφορίαν, ὡς δῆθεν ὑποψηφίου τῆς Προστασίας καὶ εἰς αὐτὴν ἐντελῶς ἀφοσιωμένου.

Ὁ Α. Μ. Ἀρμοστής Σὶρ Ε. Γ. Οὐάρδος τῷ προσέφερε τὴν ἔδραν Γερουσιαστοῦ, ἀλλ' αὐτὸς προέκρινεν ἐκείνην τοῦ Ἐπαρχοῦ τῆς οἰκείας Νήσου. Ἀπαιτεῖτο μέγα πολιτικὸν θάρρος, καρτεροψυχία καὶ αὐταπάρνησις διὰ τὴν ἀναδοχὴν τοιαύτης ἐπιζήλου καὶ ἐπικινδύνου θέσεως ἐν μέσῳ τῶν περιστάσεων τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Ὁ κόμης Καροῦσος ἀδιστακτικῶς ἐδέχθη τὸ ὑποῦργημα ἐκεῖνο, ἀποβλέπων ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν διάσωσιν τῆς πατρίδος τοῦ ἀπὸ τὴν ἀναρχίαν διὰ τῆς εἰσαγωγῆς τῆς τάξεως, τῆς εἰρήνης καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῶν νόμων.

Ἀναδεχόμενος εἰς τοιαύτας δυσκόλους περιστάσεις τὸ τοῦ Ἐπαρχοῦ ὑποῦργημα, δὲν ἐπτοήθη ὑπὸ τῶν βιαίων καὶ ὕβριστικῶν κατ' αὐτοῦ δημοσιεύσεων τῶν Ῥιζοσπαστῶν ἢ ὑπὸ τοῦ κατ' αὐτοῦ ἀενάως ὑποκινουμένου ἐρεθισμοῦ, ἢ τέλος ὑπὸ τῶν ἀδιαλείπτων ἀπειλῶν κατὰ τῆς ζωῆς αὐτοῦ καὶ τῶν τέκνων του, ἀλλ' ἀτρόμητος εἰργάσθη πρὸς τὸν ἀγαθοεργὸν σκοπὸν τῆς τακτοποιήσεως τῆς πατρίδος του.

Ἀνεδέχθη τὴν θέσιν τοῦ Ἐπαρχοῦ κατὰ τὸν Ἀπρίλιον 1850, καὶ τὸν Αὐγούστον τοῦ ἰδίου ἔτους ἀνεπτύχθη ἐν Κεφαλληνίᾳ ἢ Χολέρα διαρκέσασα τέσσαρας ὅλους μῆνας.

Τὸ ἔτος 1854 διελύθη τὸ ἑννατον Κοινοβούλιον καὶ κατὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ δεκάτου ἐξαρτᾶτο ἀπὸ τὴν μόνην συναίνεσιν τοῦ Σὶρ Δημητρίου Καρούσου νὰ διορισθῇ Πρόεδρος τῆς Γερουσίας.

Αὐτὸς ὅμως παρητήθη καὶ τῶν ὑψηλῶν θέσεων καὶ τῶν τιμῶν προκρίνας νὰ διαμείνῃ Ἐπαρχος εἰς τὴν νήσόν του, ἵνα ἴδῃ τετελεσμένον τὸν ὁποῖον προσέθετο σκοπὸν νὰ ἐπαναγάγῃ τουτέστιν εἰς τὴν πατρίδα του τὴν τάξιν καὶ τὴν γαλήνην.

Ἐπὶ ὅλῃν ἑπταετίαν καθήξεν ἐπομένως τὸ τοῦ Ἐπαρχοῦ ὑποῦργημα.

Ἐκ τῶν δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν ἐγγράφων τὰ ὅποια διατηρεῖ ὁ Σὶρ Δημήτριος Καροῦσος, καὶ τινὰ τῶν ὁποίων δημοσιεύον

ται παρὰ πόδας, ἐξάγεται τίνας ἐκδουλεύσεις αὐτὸς προσήνεγκε τῇ πατρίδι του, πόση ἡ ἀφοσίωσίς του εἰς τὴν ὁποίαν ὑπηρετοῦσε Κυβέρνησιν, καὶ ποίας τιμᾶς τῷ ἐπεδαψίλευσαν οἱ τε συμπολίται του καὶ ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις.

Τὸ ἔτος 1857 διωρίσθη Γερουσιαστὴς διὰ τὴν νήσον του, καὶ εἰς τοιοῦτον ὑποῦργημα διήνυσεν ὁλόκληρον τὴν συνταγματικὴν περίοδον.

Αἱ πρὸς τὴν πατρίδα του σημαντικαὶ ἐκδουλεύσεις, ἡ εὐθύτης καὶ καρτερία τῶν ἀρχῶν του καὶ ἡ ἀμετάτρεπτος ἀφοσίωσίς του εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὑπὸ τὴν ὁποίαν ὑπηρετοῦσε τῷ ἔτιδιδε δικαίωμα ν' ἀποβλέψῃ εἰς τὴν Προεδρίαν τῆς Γερουσίας κατὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς Κυβερνήσεως τοῦ δωδεκάτου Κοινοβουλίου.

Οὐδὲ βραδουργίας οὐδὲ κολακίαις μετεχειρίσθη πώποτε πρὸς ἀπολαυὴν τῶν ὑψηλῶν θέσεων μὲ τὰς ὁποίας ἐτιμήθη.

Ὁ Μέγας Ἀρμοστής Σὶρ Ε. Ν. Στὸρξ, ἀνὴρ ἀνεξάρτητος, φιλοδίκαιος καὶ εἰλικρινής, ἀπεσκυβάλησε τὰς χαμερπεῖς βραδουργίας καὶ συκοφαντίας, καὶ ἐσύστησεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος τὸ ὄνομα τοῦ Σὶρ Δημητρίου Καρούσου διὰ τὴν θέσιν τοῦ Προέδρου τῆς Γερουσίας εἰς ἣν πραγματικῶς ἀνυψώθη τὴν 3 Μαρτίου 1862.

Καθ' ὅλην τὴν δωδεκαετίαν ἣν ὑπηρέτησεν ὡς Ἐπαρχος καὶ Γερουσιαστὴς, ὁ Κόμ. Καροῦσος ἀνεδείχθη ἀείποτε ἀγαθοεργὸς πρὸς ἅπαντας, καὶ πολλοὺς ὠφέλησε προκαλὼν τὸν διορισμὸν τῶν εἰς δημοσίας θέσεις, ἀλλὰ κατὰ τὸ σῶνθης οἱ πλεῖστοι τῶν εὐεργετηθέντων ἀνταπέδωσαν τὴν χάριν μὲ τὴν ἀγνωμοσύνην καὶ τὴν δυσμένειαν. Δὲν εἶναι δύσκολος ἡ ἀνέρεσις τοῦ αἰτίου. Ἡ εὐγνωμοσύνη, κατὰ τινα ἱστορικὸν, δὲν διαρκεῖ ἐπὶ μακρόν. Αὐτὴ ὁμοιάζει πεπυρακτωμένον σιδήρον ὅστις καθίσταται ψυχρότερος ὅσον ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὸ πῦρ. Οὕτω καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη βαθμυδὸν ἐξαλείφεται μὲ τὴν τοῦ χρόνου παρέλευσιν μετὰ τὸ εὐεργέτημα. Ὁμιλῶν περὶ τῆς εὐγνωμοσύνης ὁ Σένεκας συμπεραίνει, ὅτι πρέπει νὰ ἐγκαταλείπεται εἰς τὴν ἀπέχθειαν τῶν ἀνθρώπων καὶ τὴν Θεῖαν δίκην.

Προκειμένου περὶ ζώντων συγχρόνων ἀρκοῦν αἱ βραχεῖαι αὐταὶ νύξεις διὰ τὸν Κόμ. Καρούσον.

Πώποτε ὀδηγηθεὶς ὑπὸ προσωπικῶν σκοπῶν, κέρδους ἢ ὑπερηφανίας, αὐτὸς ὑπεδίδωξε πάντοτε τὴν διαρκῆ καὶ πραγματικὴν ὠφελείαν τῆς πατρίδος του, διότι ἡ συνείδησίς του τῷ

ἐπέβαλεν ὡς κανόνα νὰ πράττῃ τὸ ἀγαθὸν χάριν αὐτοῦ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ οὐχὶ διὰ σκοποὺς δευτερεύοντας ἐξ ὧν αἰέποτε προκύπτει κακὸν κατὰ μέγα μέρος μηδενίζον καὶ αὐτὸ τὸ πραχθὲν ἀγαθόν. Τοιοῦτος κανὼν διαγωγῆς ἐτηρήθη παρ' αὐτοῦ εἰς ὅλας τὰς περιπετείας τῆς πατρίδος του, καὶ τὸν ἐπρόκισσε μὲ ἀκλόνητον καρτερίαν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἀγαθοῦ καὶ μὲ ψυχικὴν γαλήνην ἣν αἱ συκοφανταί τῶν μοχθηρῶν καὶ ἡ ἀγνωμοσύνη δὲν ἰσχύουν νὰ διαταράξουν.

Τοιοῦτον κανόνα διαγωγῆς θέλει τηρήσαι ἀμετατρέπτως καὶ κατὰ τὸ μέλλον εἰς ὅσους τῆς πατρίδος του.

ΕΠΙΣΗΜΑ ΚΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

ἀποδεικνύοντα τὴν βαρύτητα τῶν ἐκδουλεύσεων

ΤΟΥ ΣΙΡ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΚΑΡΟΥΣΟΥ

κατὰ τὸ δεκατριετὲς δημόσιον αὐτοῦ στάδιον,
τὴν δοθεῖσαν πλήρη ἐπιδοκιμασίαν τῶν πράξεών του,
ἐκ μέρους καὶ τῆς Κεβερνήσεως καὶ τῶν
συμπολιτῶν του, καὶ τὰς ἐπιδαψιλευθείσας αὐτῷ τιμὰς
χάριν τῶν εἰρημένων ἐκδουλεύσεων.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

τοῦ Α. Μ. Α. ΣΙΡ Ε. Γ. ΟΥΑΡΑ.

1850 3 Δεκεμ. Θέλω εἶσθαι αἰέποτε ὁ πρῶτος νὰ ἀναγνωρίσω τὸ ἀνῆκόν σας μέγα μέρος εἰς τὸν θρίαμβον τῆς μερίδος τῆς τάξεως. Καθῆξες τὴν δυσχερεστέραν θέσιν, καὶ προσήνεχθης μὲ θάρρος καὶ ἀποφασιστικότητα πολὺ σπανίαν εἰς ταύτας τὰς νήσους.

1851 26 Μαῖου. Ἡ ἐπιστολὴ Σας καὶ ἐκείνη τοῦ Ταγματάρχου Σαῖμμόνδ μὲ ἐπληροφόρησαν ἐντελῶς περὶ τοῦ ὅσον ἔπραξας διὰ τὴν μέλλουσαν ἡσυχίαν τῆς Κεφαλληνίας. Αὐταὶ εἶναι ἐκδουλεύσεις σημαντικώταται τιμῶσαι ἐξ ἴσου καὶ τὸ θάρρος σου καὶ τὴν ἐντελῆ γνῶσιν σου τοῦ τόπου. Εἶδα μετ' εὐχαριστήσεως ὅτι ὁ Κόμης Ρώμας ἐνθουσιωδῶς ὁμιλεῖ περὶ τῆς σταθερότητός σου, καὶ τῶν μεγάλων ἐκδουλεύσεων ὡς προσήνεγκας εἰς τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ τὴν ἀληθῆ ἠθικότητα.

1851 6 Ἰουνίου. Σὲ λέγω μόνον ὅτι ἂν ἠτύχουν νὰ ἔχω εἰς ἐκάστην νῆσον ἓνα Κόμ. Καρούσον, ἤθελε μοὶ εἶσθαι εὐκολος ἡ διοίκησις καὶ βεβαία ἡ τόσον παρ' ἐμοῦ ποθυομένη ἐπιτυχία, δηλονότι ἡ εἰρήνη καὶ ἡ εὐτυχία τούτων τῶν τόπων.

1851 21 Δεκεμβρίου. Εὐελπίζομαι νὰ ἴδω προσερχομένην τὴν Θεραπείαν τῶν κακῶν τὰ ὅποια κατέθλιψαν τὰ τελευταῖα δύο ἔτη ἐκ τῆς ἰδίας ἐκείνης νήσου ἐξ ἧς αὐτὰ ἐπήγασαν. Ἄν ἴδω πρὸς ἀποκατασκευαμένην τὴν ἰδέαν ταύτην, θέλω κηρύξει



πρώτος τὴν ἀκαταλόγιστον ἐκδούλευσιν ἣν προσήνεγκας εἰς τὴν πατρίδα σου, τὴν Προστασίαν, τὴν πρόοδον καὶ τὴν εὐταξίαν.

1852 12 Ἰανουαρίου. Γινώσκω τὰς ἐπιβουλὰς, τὰς ἀπειλὰς καὶ τὰς συκοφαντίας τὰς ὁποίας πρέπει νὰ προσμένῃς, ἀλλὰ γινώσκω ἂν ἑτέρου ὅτι ἔχεις τὴν ἀναγκαίαν σταθερότητα νὰ ἀντιπαραταχθῇς εἰς αὐτάς καὶ τὴν ἱκανότητα νὰ τὰς νικήσῃς. Δὲν εὐρίσκεται πανταχοῦ δημόσιος ἄνθρωπος γινώσκων νὰ ἐνῶνῃ τὴν σταθερότητα μὲ τὸ πνεῦμα τοῦ συνετοῦ συμβιβασμοῦ ὡς σὺ ἀνέδειξας ἐν Κεφαλληνίᾳ καὶ ἐξ οὗ προσδοκῶ τὰ αἰσιότερα ἀποτελέσματα.

1852 6 Φεβρουαρίου. Οὐδεὶς γινώσκει κάλλιον ἐμοῦ πόσον κόπον, καρτερίαν, φρόνησιν καὶ ἠθικὴν ἀνδρείαν ἀπαιτοῦσε νίκη τοσοῦτον ἐντελής, καὶ θέλεις ἔχει τὰ δείγματα τῆς ἐκ μέρους μου ἀπεριορίστου ἐμπιστοσύνης καὶ τῆς εἰλικρινεσέρας φιλίας. Μὲ τὰ αἰσθήματα ταῦτα θέλω προτείνει μὲ τὸ Ἀτμόπλοον τῆς αὔριον εἰς τὸν Λόρδον Ι. Ρούσελ καὶ τὸν Λόρδον Γρέϋ νὰ σὰς πέμψουν ἰδιαιτέρως ἐκ μέρους τῆς Ἀνάσσης τὸν Μεγαλόσταυρον τοῦ τάγματός. Σὰς προσφέρω τὴν θέσιν Γερουσιαστοῦ τῆς νήσου σας μὲ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Ἐπάρχου, ἢ ἂν νομίζῃς ἀναγκαίαν τὴν ἐν Κεφαλληνίᾳ παρουσίαν σου, τὴν θέσιν τοῦ Ἐπάρχου, ὑποσχόμενός σοι νὰ διορίσω Γερουσιαστὴν οἰονδήποτε μεταξὺ τῶν νέων ἀντιπροσώπων μὲ ὑποδείξεις. Καλῶς γινώσκω ὅτι ὑπάρχει ὑψηλότερα τις θέσις εἰς τὴν ὁποίαν δικαίως δύνασαι νὰ ἐνατενίσῃς, διότι οὐδεὶς δύναται νὰ τεθῇ εἰς ἀνταγωνισμὸν μετὰ σοῦ καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰς ὁποίας προσήνεγκας ὑπηρεσίας εἰς τὴν Προστασίαν καὶ τὴν πατρίδα σου. Πρὸς τὸ παρὸν οὐδεμίαν βούλομαι νὰ λάβω ἀπόφασιν, ἐπειδὴ ἐπιθυμῶ νὰ σὲ εἶδω τὴν προσεχῇ ἐβδομάδα ὅτε ἐλπίζω ὅτι δὲν θέλεις λείπει νὰ ἐλθῇς εἰς τὴν Κέρκυραν.

1852. 15 Φεβρουαρίου. Ἀπελθε ἀπὸ τὴν Κέρκυραν προσφιλέστατέ μοι Κόμη μὲ τὴν ζωηρότεραν ἐκ μέρους μου εὐγνωμοσύνην. Ἀνεδείχθεις τόσῳ μᾶλλον γενναῖος πρὸς ἓνα σου φίλον ὅσῳ μεγάλα εἶναι αἱ πρὸς τὴν πατρίδα σου καὶ τὸ Στέμμα τῆς Α. Μ. ἐκδουλεύσεις σου. Δὲν θέλω παραλείπει νὰ γνωστοποιήσω εἰς τὸν Κόμ. Ρώμαν μέχρι τίνος βαθμοῦ εἶναι ὀφειλέτης εἰς τὴν γενναιότητά σου.

1852 18 Φεβρουαρίου, Ἐπιστολὴ τοῦ ΚΟΜ. ΡΩΜΑ.

Εἶναι περιττὸν νὰ σὲ γράψω περὶ τῆς ἐσχάτης εὐγενεστάτης

διαγωγῆς σου. Ἦθελαν μὲ ἐκλείψει αἱ λέξεις ἵνα τὴν χαρακτηρίσω. Δὲν δύναμαι νὰ σὲ εἶπω εἰμὴ, ὅτι καὶ κατὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην ἀπέδειξας, ὅτι ὁ χαρακτήρ σου εἶναι ἐξ ἐκείνων τῶν ἀρχαίων Σπαρτιατῶν καὶ οὐχὶ τῶν νεωτέρων χρόνων. Θέλω σὲ εἶμαι αἰωνίως εὐγνώμων, θεωρῶν ὡς δόξαν μου νὰ σὲ ἔχω φίλον, τοῦθ' ὅπερ ἐλπίζω ὅτι θέλει ἐξακολουθήσει καὶ εἰς ἡμᾶς καὶ εἰς τὰ τέκνα μας.

1852 14 Ὀκτωβρίου. Ἐπίσημον τοῦ ἐπὶ τῶν

Αποικιῶν Ὑπουργοῦ

ΣΙΡΙΩΑΝΝΟΥ ΠΑΓΚΙΚΤΟΝ πρὸς τὸν Α. Μ. ΑΡΜΟΣΤΗΝ.

Ὄφειλν νὰ σὲ πληροφορήσω ὅτι οὐδόλως ἀμφιβάλλω περὶ τοῦ καταλλήλου νὰ χορηγηθῇ εἰς τὸν Ρώμαν ἢ προταθεῖσα διάκρισις, καὶ ὅτι ἐναποθέτων πλήρη ἐμπιστοσύνην εἰς τὰς γνώσεις σου περὶ τῶν ἐκδουλεύσεων καὶ τοῦ ὑψηλοῦ χαρακτήρος τοῦ Κόμ. Καρούσου, θέλω ἐπωφεληθῇ τῆς πρώτης εὐκαιρίας ἵνα συστήσω ἀμφοτέρους εἰς τὴν Ἀνασσαν διὰ τὰς περὶ ὧν ὁ λόγος τιμὰς. Ὄφειλν ἰδιαιτέρως νὰ σὲ παραγγείλω νὰ πληροφορήσῃς τὸν Κόμ. Καρούσον περὶ τῆς ἄκρας εὐαρεσκίας μεθ' ἧς ἔμαθον τὰ ἐνεργητικὰ καὶ εὐτυχῇ ἀποτελέσματα τῆς διαχειρίσεώς του ὡς Ἐπάρχου Κεφαλληνίας, ἅτινα εὐπιστῶ ὅτι δύνανται νὰ θεωρηθῶσι ὡς ἐχέγγυα τῆς μελλούσης εἰρήνης τῆς σημαντικῆς ἐκείνης νήσου.

1852 4 Νοεμβρίου. Ἐπιστολὴ τοῦ Α. Μ.

ΑΡΜΟΣΤΟΥ ΣΙΡ Ε. ΟΥΑΡΔΟΥ.

Φθάσας χθὲς ἐν Κερκύρᾳ ἔσχων τὴν εὐχαρίστησιν νὰ εὐρῶ τὴν ἐπισυναπτομένην Ἐπιστολήν τοῦ Σίρ Ἰωάννου Πάκιγκτον Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας τῆς Α. Μεγαλειότητος διὰ τὰς Αποικίας. Αἰσθάνομαι τὴν πλέον ἐγκάρδιον χαρὰν, ἀνακοινῶν σοι μὲ τὰς αὐτὰς λέξεις τοῦ Σίρ Ἰωάννου Πάκιγκτον τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος ἀναγνωρίζει καὶ ἐκτιμᾷ τὰς ἐκδουλεύσεις σου, καὶ ὅτι σκοπεύει ὁ Σίρ Ἰωάννης Πάκιγκτον νὰ υποβάλλῃ ἀμέσως εἰς τὴν Ἀνασσαν τὸ ὄνομά σου, συνάμα μετ' ἐκείνου τοῦ Κόμ. Ρώμα, ὡς ἔχοντας δικαίωμα εἰς τὸ παράσημον τοῦ Μεγαλοσταύρου τοῦ Τάγματός τοῦ Ἁγίου Μιχαὴλ καὶ Γεωργίου. Αἱ λέξεις μεθ' ὧν ἐσκοπῶς τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. σοὶ ἀναγγέλλεται εἶναι τοσοῦ-

καὶ τοσοῦτον δίκαιαι, ὥστε θέλει ἀποβῇ ὡς
ΙΑΚΩΒΑΝΤΩΝ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ἐλπίζω ἐπίσης εὐάρεστος εἰς τὴν οἰκογένειάν σου, εἰς τοὺς συμπολίτας σου καὶ εἰς σὲ τὸν ἴδιον. Εἴθε νὰ χαρῆς ἐπὶ μακρὸν τὰς τιμὰς τὰς ὁποίας τοσοῦτον δικαίως ἀπήλαυσας, καὶ νὰ ἀποβῇ ἡ δευτέρα Ἐπαρχία σου ἀξιοσημείωτος διὰ τὴν οἰκιακὴν εὐημερίαν τῆς Κεφαλληνίας ὡς ἡ πρώτη ἀπέβη διὰ τὴν ἐπανόρθωσιν τῆς τάξεως καὶ τῶν νόμων. Τοιαύτη εἶναι ἡ ἐπιθυμία καὶ ἡ εὐχὴ τοῦ εἰλικρινεστάτου φίλου σου Ε. Γ. Οὐάρδ.

1853 23 Ἰανουαρίου. ΛΟΓΟΣ ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ τοῦ

Α. Μ. ΑΡΜΟΣΤΟΥ ΣΙΡ Ε. Ι ΟΥΑΡΔ

εἰς τὴν περιβολὴν τοῦ Μεγαλοσταύρου.

«Εἰς σὲ Κόμη Δημήτριε Καροῦσε, πρὸς τὸν ὁποῖον ἡ Χαριτόδωτος Ἄνασσα εὐηρεστήθη νὰ ἀπονείμῃ τιμὴν ἐπιφυλαττομένην μέχρι τοῦδε διὰ τὸ ἱψηλότερον ὑπούργημα τοῦ τοῦ Κράτους, αἰσθάνομαι ἰδιαιτέραν εὐχαρίστησιν δίδων τοῦτο τὸ δείγμα τῆς ἐπιδοκιμασίας τῆς Α. Μ. διὰ τὰς προθύμους καὶ ὑψηλὰς ἐκδουλεύσεις σου. Τοιαύτη ἐπιδοκιμασία ἐξεφράσθη μὲ τρόπον τόσον ἔντιμον διὰ σὲ ὅσον ἔσημειώθη ὑπὸ τοῦ προηγουμένου Γραμματέως τῆς Ἐπικρατίας διὰ τὸ Τμήμα τῶν Ἀποικιῶν Σιρ Ι. Πάκιγκτον. Ὅτε μοι ἀνήγγειλε τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ ὑποβάλῃ τὸ ὄνομά σου εἰς τὰς εὐνοϊκὰς σκέψεις τῆς Α. Μ. μοι ἔλεγεν. «Ἐπειδὴ χρόνος τις πρέπει ἀναγκαίως νὰ παρέλθῃ πρὶν πραγματοποιηθῶσιν οἱ ὁρισμοὶ οὗτοι, σὲ ἐξουσιοδοτῶ νὰ ἀναγγείλῃς εἰς τοὺς Κόμητας Ρώμα καὶ Καροῦσον, ὅτι προτίθεμαι νὰ θέσω τὰ ὀνόματά των καὶ τὰς ἐκδουλεύσεις των εἰς τὴν εὐνοϊκὴν γνῶσιν τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος, ὁφείλω δὲ νὰ σὲ ἐπιτρέψω νὰ κοινοποιήσῃς ἰδιαιτέρως εἰς τὸν Κόμητα Καροῦσον τὴν ἄκραν ἀγαλλίασιν μεθ' ἧς ἔμαθον τὰς ἐνεργητικὰς καὶ εὐτυχεῖς συνεπειὰς τῆς διαχειρίσεώς του ὡς Ἐπαρχοῦ Κεφαλληνίας, ἥτις πέπεισμαι ὅτι δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐρχέγγυον τῆς μελλούσης εἰρήνης τῆς σημαντικῆς ἐκείνης νήσου. Δὲν ἤθελα ἀποδώσει πλήρη δικαιοσύνην εἰς τὰ αἰσθηματά μου ἂν δὲν ἐκήρυττον πανδήμως ὅτι κατ' ἐμὲ οὐδεὶς πολίτης Ἰόνιος ἀπελατέσθῃ κατὰ τὰ τελευταῖα τριάκοντα ἔτη, μᾶλλον ἄξιος τοιοῦτου ἐπαίνου ἐκ μέρους τοῦ Ἱπουργοῦ τῆς Προστάτιδος Ἀνάσης. Σὺ ἀνεδέχου τὸ ἔτος 1850 τὸ Ἐπαρχεῖον μιᾶς Νήσου τεταρχμένης ἀπὸ τὰ φαῦλα πάθη καὶ ὅπου ἦσαν ἡ ἀνὰ πρόφασιν συνέπειαι δύο ἐπαναστάσεων.

»Οἱ νόμοι εἶχον ἐκεῖ ἀπολέσει τὴν ἰσχὺν των. Οἱ Συνταγματικοὶ τύποι ἐχρησίμευον ἵνα φέρουν τὴν παραλυσίαν πάσης ἐξουσίας. Ἡ Ἀντιπροσωπεία κατέστη μονοπώλειον ἀνθρώπων ἀπροκαλύπτως ἀποβαλλόντων τὸ πολιτικὸν σύστημα ἐκ τοῦ ὁποίου αὐτοὶ ἠρύσθησαν τὸ δικαίωμα ὅπερ τοῖς παρέσχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ τὸ προσβάλωσιν ἀτιμωρητί. Σὺ ἐπεχειρήσας νὰ ἐπαναφέρῃς τὴν τάξιν ἐκ τοῦ χάους τούτου καὶ ἐπέτυχας. Ἡ ἰδιοκτησία καὶ ἡ νοημοσύνη τῆς Κεφαλληνίας μὲ τὴν ὁδηγίαν σου ἀνέκτισαν τὴν νόμιμον αὐτῶν ἐπιβρόχην, καὶ ἐξ οὗ οὐδεμιᾶς μερίδος τῆς ἐνεστώσης Βουλῆς ἔλαβον τοιοῦτον σταθεράν καὶ ἀφιλοκερδῆ ὑποστήριξιν, ὅσον ἐκ τῆς Ἀντιπροσωπείας τῆς νήσου, ἐξ ἧς ἄλλοτε ἐπήγασαν ἅπασαι αἱ δυσχέρειαι μου.

1852 15 Μαρτίου. Ἐπιστολὴ τοῦ

Α. Μ. Α. ΣΙΡ Ε. Γ. ΟΥΑΡΔ.

Σὲ παρακαλῶ νὰ σκεφθῇς καλῶς, πρὶν ἐκ νέου δμιλῆσαι περὶ τοῦ ἐνδεχομένου τῆς παραιτήσεώς σου, διότι πέπεισμαι ὅτι τοῦτο ἤθελεν εἶσθαι ἡ ἀληθὴς ἀπώλεια τῆς νήσου σου. Ἄν τοιοῦτον βῆμα ἦτον ἀναγκαῖον διὰ τὴν προσωπικὴν ἀσφάλειάν σου, μὴν ἀμφιβάλλῃς περὶ τῆς ἐπιθυμίας ἐμοῦ καὶ τῶν φίλων σου, νὰ εὐκολύνωμεν πάντα συνδυασμὸν δυνάμενον νὰ σὲ εὐχαρίστησῃ. Ἀλλὰ τίς συνδυασμὸς δύναται νὰ γίνῃ εἰς τὰς μικρὰς ταύτας χώρας; Τίνα θέσιν ἀξίαν σοῦ καὶ τῶν ἐκδουλεύσεών σου δύνασαι νὰ μὲ ὑποδείξῃς; Τίς δύναται νὰ ἀναδεχθῇ τὰ καθήκοντά σου καὶ νὰ τελειοποιήσῃ τὸ ἐν Κεφαλληνίᾳ ἔργον σου; Ἀφ' ἑτέρου γινώσκεις καλῶς τὴν πρὸς σὲ ἀπεριόριστον ἐμπιστοσύνην μου, καὶ ὅτι ἅπασαι αἱ ἐξουσίαι τῆς Κυβερνήσεως εἶναι εἰς τὴν διάθεσίν σου. Σὲ παρακαλῶ ὅθεν ἐκ νέου, νὰ μὴ λάβῃς οὐδεμίαν ἀπόφασιν, εἰς ἀντικείμενον τοσοῦτον ἀκροσφαλές, χωρὶς νὰ σταθμίσῃς καλῶς τὰς συνεπειὰς. Ἐγὼ τὰς θεωρῶ βαρυτάτας καὶ διὰ σὲ καὶ διὰ τὴν πατρίδα σου. Καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ ἐμὲ τὸν ἴδιον, σὲ λέγω μεθ' ὅλης τῆς ἀληθείας, ὅτι ἂν ἐλάμβανον τὴν κακοτυχίαν νὰ στερηθῶ τῆς βοηθείας σου, εἰς τὰς παρούσας κρίσιμους στιγμὰς, ἤθελον ἀπολέσει πάσαν ἐλπίδα νὰ πράξω τὸ καλὸν τὸ ὁποῖον ἐπιθυμῶ καὶ τὸ ὁποῖον τοσάκις ἐθεωρήσαμεν ὡς ἐπιτακτικόν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

1853 26. 'Ετέρα 'Επιστολή τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ Ἀστυνομία, καὶ μέχρι τίνος πρέπει νὰ ἐκτείνεται ἡ ἐπέμβασις σου. Εἰς ὅλα, προκειμένου περὶ τῶν ἰδεῶν σου αἰτίνες ἐμπιστευτικῶς κοινοποιοῦνται εἰς τὸν Τοποτηρητὴν μου ἢ εἰς ἐμέ. Οὐδέποτε παρεδέχθην σημαντικὸν τι μέτρον ἐν Κεφαλληνίᾳ ἄνευ τῆς συνδρομῆς σου, ἢ τοῦλάχιστον ἄνευ τῆς πεποιθήσεως ὅτι ἐπληροφορήθης περὶ τοῦ προτεινομένου. Θέλω συστήσει εἰς τὸν Ἀντιπρόσωπόν μου τὴν ἐντελεστέραν σύμπνοιαν μετὰ σοῦ διὰ πᾶν κενὸν τῆς διαχειρήσεως, καὶ ἐπειδὴ εἶναι ἄνθρωπος συνετὸς καὶ καλῶς γινώσκει τὴν ὁποίαν ἔχω εἰς τὴν κρίσιν σου ἐπιστοσύνην, εἶμαι βέβαιος ὅτι δὲν θέλει πράξει οὐδὲν βῆμα ὅπως οὖν σημαντικόν, χωρὶς νὰ σὲ συμβουλευθῇ. Ἔσο βέβαιος λοιπὸν ὅτι θέλει λαμβάνεται ἡ συμβουλή σου εἰς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ἡσυχίαν τοῦ τόπου. Ἄν ἀναφανῇ διχογνωμία τίς μετὰ σοῦ καὶ τοῦ Τοποτηρητοῦ περὶ οἰουδήποτε μέτρου, σὲ παρακαλῶ νὰ μὲ γράψῃς ἀσυστόλως, καὶ ὅτι δὲν θέλω εὗρει ἐντελῇ σύμπνοιαν μετὰ σοῦ καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου μου δυσκόλως θέλω παραδεχθῇ μέτρον τὶ ὅπως οὖν σημαντικόν διότι εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι ὡς ἡ πατρίς σου εἰς σὲ ὀφείλει τὴν εἰρήνην τὴν ὁποίαν δλοὲν χαίρει χρεωστῶ νὰ ἀναζητῶ εἰς τὰς συμβουλὰς σου τὸν τρόπον τῆς διατηρήσεώς της.

1853 9 'Απριλίου 'Επιστολή τοῦ αὐτοῦ

Α. Μ. ΑΡΜΟΣΤΟΥ.

Μοι ἦτον ἀδύνατον νὰ σὲ γράψω πρὶν τῆς στιγμῆς ταύτης, ὡς ἐκ τοῦ πλήθους τῶν ὑποθέσεων τὰς ὁποίας αἰτιολογεῖ ἡ προσεχὴς ἀναχώρησίς μου. Δύνασαι ὅμως νὰ πιστεύσῃς, ὅτι θέλω ἐκθέσει μὲ τὸν ἰσχυρότερον τρόπον εἰς τὸν Σὺρ Ἰωάννην Γιούγκ τὰ δικαιώματά σου εἰς τὴν ὑπόληψίν του καὶ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν προστασίαν του ὡς πολίτου τούτου τοῦ κράτους τὰ μᾶλλον διακεκριμένου, καὶ ὡς ἐκείνου ὅστις αἰείποτε συνεβίβασε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ὑπηρετήσῃ τὴν ἰδίαν πατρίδα μὲ τὴν ἀρσώσιν πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν Προστασίαν.

Ἐνῶ ὀφείλω νὰ ἐγκαταλείψω τὰς νήσους, ὅπερ ἔσεται τὴν προσεχῇ πέμπτην, ἐπίτρεψόν με νὰ σὲ βεβαιώσω ὅτι ἐξακολουθῶ νὰ διατηρῶ περὶ σοῦ τὰ αὐτὰ ἐκείνα δικαιώματα τὰ ὁποία ἐξέφρασα εἰς τὴν περίστασιν τῆς περιβολῆς σου, καὶ ὅτι οὐδόλως σοι ἀποδίδω πταίσμα διὰ τὰς ἀτυχεῖς ἀσυνφων

νίας αἰτίνες ἀνεφάνησαν μετὰ ταῦτα ἐν Κεφαλληνίᾳ. Ἀναχωρῶ ἐκ Κερκύρας τὴν προσεχῇ πέμπτην διὰ τοῦ ἀτμοπλοίου τῆς Ἀλεξανδρείας, καὶ συγχώρησόν με νὰ σὲ διαβεβαιώσω, ὅτι τοῦτο πράττων αἰσθάνομαι ὅτι εἶναι ὀλίγα ἄτομα τούτων τῶν νήσων εἰς τὰ ὁποῖα εἶμαι τοσοῦτον ὑπόχρεως ὡς εἰς σὲ, καὶ πρὸς τὰ ὁποῖα θέλω διατηρήσει τοσοῦτον εἰλικρινῇ σεβασμὸν καὶ ὑπόληψιν.

1856 7 'Ιουλίου. 'Επιστολή τοῦ

Α. Μ. Α. ΣΙΡ ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΙΟΥΓΚ

Ἀνέγνωσα μετ' ὅλης τῆς ἐπιστασίας τὰ ὁποῖα ἄρσας εἰς χεῖρας μου ἔγγραφα. Τὰ εὗρον λίαν ἐνδιαφέροντα. Αὐτὰ εἶναι μεγάλης βαρύτητος καὶ λίαν ἐντιμα διὰ σέ. Ἔσο βέβαιος ὅτι τὸ περιεχόμενον τῶν δὲν θέλει ἐξαλειφθῇ τῆς μνήμης μου.

1856 29 Νοεμβρίου. Προτίθεμαι νὰ συστήσω τὸν Δικασκὴν διὰ τὴν Προεδρίαν τῆς Γερουσίας. Εἶναι ἄνθρωπος σοβαρὸς καὶ νουεχῆς, ἐνήργησε δὲ καλῶς εἰς ὅσας καθῆξε μέχρι τοῦδε θέσεις. Ἀφ' οὗ ἀνήκει εἰς τὴν Κέρκυραν ἡ περιτροπὴ τῆς Προεδρίας, φυσικῶς τοιοῦτος προβιδοσμερὸς μετὰ τῶν Κερκυραίων ἔρχεται εἰς αὐτόν. Ἐλπίζω ὅτι θέλεις συνεργασθῇ ἐγκαρδίως μετ' αὐτοῦ. Τὴν ἀμοιβαίαν ὑμῶν σύμπνοιαν θεωρῶ ὡς ἀντικείμενον μεγίστης σημασίας, τὸ ὅποτον μετὰ πεποιθήσεως ἀναμένω.

Παράγραφος 'Επιστολῆς τοῦ 'Ερτιμοτάτου

ΚΥΡΙΟΥ ΓΑΛΑΣΤΩΝΟΣ ΕΚΤΑΚΤΟΥ Α. Μ. ΑΡΜΟΣΤΟΥ

1859 15 Φεβρουαρίου.

Ἀπεφάσισα νὰ ἀφήσω εἰς τὸν διάδοχόν μου νὰ σταθμίσῃ πᾶν ὅ,τι συσχετίζεται μὲ προσωπικοὺς διορισμοὺς, καὶ δὲν δύναμαι ἐπομένως νὰ προβῶ εἰς οὐδὲν βῆμα ὡς πρὸς τὸ ἀντικείμενον τοῦ ὑπομνήματός σου, ἐκτὸς ἐκείνου τοῦ νὰ ἀφήσω σημειώσιν τοῦ φρονήματός μου περὶ τῶν δικαιωμάτων σου] κατὰ τὴν περιορισμένην γνώσιν μου ἐπ' αὐτῶν. Εἶναι ὅμως δίκαιον νὰ ἐκφράσω τὴν πεποίθησίν μου, ὅτι μετεχειρίσθης πᾶσαν προσωπικὴν προσπάθειαν ἵνα συστήσῃς διάφορον διαγωγὴν, καὶ ὅτι εἰς οὐδένα εὗρον μᾶλλον εἰλικρινεῖς καὶ νοήμονας θεωρίας περὶ τῶν ὑπαρχόντων κακῶν, ἢ μετὰ ἐλπίαν ἐπιδοκίμῃ νὰ συνεργήσῃ εἰς τὴν ἀπομάκρυνσίν των ὅσον εἰς σέ. Αἱ γνώμαι αὗται αἰτίνες ἐσχηματίσθησαν μετὰ

βραχίαν πείραν, θέλουν γίνει γνωσταί φυσικῶ τῷ λόγῳ εἰς τὸν διάδοχόν μου, ὅστις θέλει τὰς δεχθῇ μὲ τὸ πλεονέκτημα ὀριμοτέρως καὶ ἐντελεστέρας γνώσεως.

Ἐπιστολαὶ τοῦ Α. Μ. Α. ΣΙΡ Ε. Ν. ΣΤΟΡΕ
πρὸς τὸν Ἐπαρχὸν Κεφαλληνίας.

1862 20 Μαρτ. ἔλαβον καὶ ὑπέβαλον εἰς τὸν Α. Μ. Ἀρμοσὴν τὴν ἐπιστολήν σου τῆς 14.ης τοῦ ἐνεστῶτος, περιέχουσαν ἀντίγραφον μιᾶς ἐπιστολῆς τοῦ Ἐπαρχοῦ καὶ ἐν πρακτικὸν τοῦ Ἐγγωρίου Συμβουλίου Κεφαλληνίας, δι' οὗ ἐκφράζεται ἡ εὐχαριστήσις σου διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ Σιρ Δημητρίου Κ.ο Καρούσου ὡς Πρόεδρος τῆς Ἐκλαμπροτάτης Γερουσίας. Διατάσσομαι παρὰ τῆς Α. Ἐξοχότητος νὰ σὲ παρακαλέσω νὰ προτείνης εἰς τὴν Γερουσίαν νὰ ἐκφράσῃ εἰς τὸν Ἐπαρχὸν καὶ εἰς τὸ Ἐγγώριον Συμβούλιον τῆς Κεφαλληνίας, τὰς εὐχαριστίας τῆς Α. Ἐξοχότητος διὰ τοιαύτην διακοίνωσιν, καὶ τὴν χαρὰν τοῦ διὰ τὴν ἐκδηλωθεῖσαν ἐν Κεφαλληνίᾳ εὐχαρίστησιν διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ Κόμ. Καρούσου. Ἡ Α. Ἐξοχότης εἶναι πεπεισμένη ὅτι ὁ Πρόεδρος τῆς Γερουσίας θέλει ἐκπληρώσει τὰ καθήκοντα τοῦ ὕψηλου ἱπουργήματός του μετὰ ζήλου καὶ πίστεως, καὶ μετὰ τῆς ζωηρότερης ἐπιθυμίας νὰ προαγάγῃ τὴν εὐημερίαν, τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν πρόοδον πάσης τάξεως τῶν συμπολιτῶν του.

1862 11 Ἀπριλίου. Ἐντιμοποιεῖμαι νὰ σὰς ἀναγγείλω τὴν παραλαβὴν τῆς ἀπὸ 9.ης τοῦ ἐνεστῶτος ἐπιστολῆς σου, μετ' ἐσώκλειστα ἀντίγραφα τῶν πρακτικῶν τῶν Τμηματικῶν Συμβουλίων τῆς Κεφαλληνίας, δι' ὧν ἐκφράζεται ἡ εὐχαρίστησις των διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ Κόμ. Καρούσου ὡς Πρόεδρον τῆς Γερουσίας· σὲ παρακαλῶ δὲ νὰ εὐαρεστηθῇς νὰ γνωστοποιήσῃς εἰς τὰ Τμηματικὰ Συμβούλια τὴν εὐαρέσκειάν μου διότι μανθάνω ὅτι ὁ διορισμὸς τοῦ Κόμ. Καρούσου εἰς τὸ ὑψηλὸν ὑπουργήμα τοῦ Προέδρου τῆς Γερουσίας τὰ εὐχαρίστησε. Πέπεισμαι ὅτι οὐδεὶς ἰόνιος θέλει ἀσχοληθῇ μὲ τοσοῦτον ζῆλον καὶ τιμιότητα διὰ τὴν πραγματικὴν εὐημερίαν τῆς πατρίδος του, ὅσον τὸ διακεκριμένον ἄτομον τὸ ὁποῖον ἐτιμήθῃ μὲ τοιοῦτον δείγμα εὐνοίας καὶ ἐμπιστοσύνης.

Ἐπίσημα τῆς Γερουσίας πρὸς τὸν ΚΟΜ. ΚΑΡΟΥΣΟΝ
ὅτε ἦτορ Ἐπαρχὸς ἐν Κεφαλληνίᾳ.

1850 12 Σεπτεμβρίου. Ἡ Γερουσία κατὰ τὴν συμερινήν

συνεδριάσιν τῆς ἔλαβεν ὑπὸ σκέψιν τὴν ἐκθεσιν τῆς Ὑμ. Ἐκλαμπ. τῆς 10.ης τοῦ ἐνεστῶτος μηνός, ἥτις ἀφορᾷ τὰ παραδεχθέντα διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς χολέρας μέτρα, λαβοῦσα εἰσέτι γνώσιν καὶ τῶν ἐπισυνημμένων τῇ αὐτῇ ἐκθέσει ἐγγράφων. Ἡ Γερουσία ἀπονέμουσα τοὺς μεγαλητέρους ἐπαίνους εἰς τὴν δραστηριότητα καὶ σταθερότητα ἣν ἀνέδειξεν ἡ Ὑμετέρα Ἐκλαμπρότης εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις καθ' ἃς δυστυχῶς ἡ Κεφαλληνία μαστίζεται ὑπὸ τῆς νόσου, πληρέστατα ἐπιδοκιμάζει ὅσα παρεδέχθη μέτρα ἡ Ὑμ. Ἐκλαμπρότης καὶ τὰ ὁποῖα σημειοῦνται εἰς τὴν εἰρημένην ἐκθεσιν καὶ ἔγγραφα. Εἶναι δὲ βεβαία, ὅτι ὁ λαὸς τῆς Κεφαλληνίας θέλει ἀποδέξῃ μετ' αἰσθημάτων εὐγνωμοσύνης εἰς τὰς ἐνδελεχεῖς μερίμνας τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Τοπικῆς Κυβερνήσεώς του.

1850 13 Σεπτεμβρίου. Ἀπομένει βεβαίως εἰς τὴν Ὑμ. Ἐκλαμπρότητα νὰ προβῇ καὶ εἰς τοιαύτην περίπτωσιν μὲ τὴν διάκρισιν καὶ φρόνησιν αἵτινες τοσοῦτον τὴν περικοσμοῦσι.

1852 20 Μαρτίου. Εἰς τὸν πατριωτισμὸν, τὸ ἀκούραστον, τὴν ἐπαγρύπνησιν καὶ τὸν ἀπαράμιλλον ζῆλον ἅτινα διακρίνουν τὴν Ὑμ. Ἐκλαμπρότητα, ἐναποθέτει ἡ Γερουσία, τὴν διανομήν καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἔργου, ὡς καὶ τὴν χρῆσιν τοῦ θεσπισθέντος ποσοῦ, καθ' ὃν τρόπον θέλεται εὐρεῖ δίκαιον καὶ ἐπωφελῆ διὰ τὸν τόπον.

1856 20 Ὀκτωβρίου. Ὡς πρὸς τοῦτο ἡ Γερουσία ἐπαναπαύεται εἰς τὴν φρόνησιν τῶν μέτρων τῆς Ὑμετέρας Ἐκλαμπρότης καὶ τὸ ἀκούραστον τῆς Ὑμετέρας ἐπαγρυπνήσεως.

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ

ΤΟΥ ΕΠΙΧΩΡΙΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ

καθ' ἣν περίπτωσιν ὁ Κόμ. Καρούσος προεβιβάσθη ἐκ τῆς θέσεως τοῦ Ἐπαρχοῦ εἰς ἐκείνην τοῦ Γερουσιαστοῦ.

1857 2 Φεβρουαρίου. Ἐνῶ ἡ Αὐτοῦ Ἐκλαμπρότης, ὁ Ἐπαρχος ἱππότης Δημήτριος Κόμ. Καρούσος, διὰ τῆς παρουσίας του ἐπεσκέπτετο σήμερον τοῦτο τὸ Ἐπαρχεῖον, οἱ Κύριοι Ἐπιχώριοι Σύμβουλοι ἐκπληροῦντες ἱερὸν τῆς συνειδήσεως καθήκον, καὶ ὠθομένοι ἐκ τοῦ πρὸς τὴν Αὐτοῦ Ἐκλαμπρότητα ὑπελλομένου βλαπτάτου σεβασμοῦ, καὶ ἐξαιρετικῆς ὑπολήψεως

πρὸς ὑποκείμενον τοσαύτης εἰς τὸν τόπον ἀγάπης, ἀπηύθυνον πρὸς τὴν Αὐτοῦ Ἐκλαμπρότητα τὸν ἐπόμενον λόγον.

«Καθ' ἣν στιγμήν ἡ Ὑμετέρα Ἐκλαμπρότης ἀποχωρίζεται » τοῦ Ἐπιχωρίου Κεντρικοῦ τούτου Συμβουλίου, ἄχρι τοῦδε » εὐτυχήσαντος τῆς Προεδρίας σας, Ἡμεῖς δὲν δυνάμεθα νὰ » ἀποσιωπήσωμεν τὸ αἶσθημα τῆς βαθυτάτης λύπης μας διὰ » τὸ πρὸς τὸ σῶμα τοῦτο ἀπομένον μέγα κενὸν, καὶ πρὸς » τὴν ὁλόκληρον Πατρίδα, ὧς ἐκ τῆς ἐξ Ἡμῶν ἀπουσίας τῆς » Ὑμετέρας Ἐκλαμπρότητος.

«Νὰ περιγράψωμεν εἰς τὰς ὀλίγας ταύτας λέξεις ἐνὸς ἀπο- » χαιρετισμοῦ τὰς σπανίας ἀρετὰς, τὴν πρὸς τὸν τόπον ἀγά- » πην, τὸν ἔθνισμὸν καὶ τὸ ἀπαράμιλλον τῆς δικαιοσύνης ἄ- » τινα διέκριναν καὶ θέλουσι πάντοτε διακρίνει τὴν Ὑμετέραν » Ἐκλαμπρότητα μεταξὺ τῶν ὅλων Συμπολιτῶν μας, τοῦτο ἡ- » θελεν εἶσθαι πρὸς Ἡμᾶς ἀδύνατον, καὶ περιοριζόμεθα μό- » νον νὰ εἴπωμεν, ὅτι αἱ δυσχερεῖς περιστάσεις ἐν αἷς ἐρέθη- » τε κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Ἐπαρχίας Σας, καταφαίνουσιν » ἔτι μᾶλλον τὴν ἑξοχὸν ἰκανότητα, τὰς ἀπαραμίλλους ἀ- » ρετὰς, καὶ τὸν πατριωτισμὸν, αἵτινες διακοσμοῦσι τὸν ἰ- » διωτικὸν καὶ δημόσιον βίον σας, καὶ αἵτινες παρέχουν πρὸς » τὴν Ὑμετέραν Ἐκλαμπρότητα αἰῶνων δικαίωμα πρὸς τὴν » εὐγνωμοσύνην τοῦ λαοῦ τῆς Κεφαλληνίας, οὗ τινος τὴν σιγ- » μὴν ταύτην, καθὼς ἀντιπρόσωποι αὐτοῦ, γινόμεθα πιστοὶ » διερμηνεῖς.»

«Ἀδυνατοῦν ὅθεν τὸ Ἐγγώριον τοῦτο Συμβούλιον, καὶ ἕκα- » στον τῶν μελῶν αὐτοῦ ἰδιαιτέρως, ὅπως ἐκφράσῃ ὁλόκληρα » τὰ ὁποῖα ἐμπνέει αὐτῷ ἡ παρουσία σας αἰσθημάτων, σὰς κα- » τευοῦται μετὰ τῶν εὐχῶν αὐτῆς τῆς πατρίδος μας τὴν εὐη- » μερίαν τῆς ὁποίας ὑμεῖς μὴ φειδόμενοι θυσιῶν καὶ κόπων » τοσοῦτον ἠγαπήσατε.»

Κατόπιν δὲ τῶν ἐκφράσεων τούτων τοῦ Συμβουλίου διε- » τάχθη ἡ καταχώρησις αὐτῶν πρὸς τὰ σημερινὰ πρακτικὰ » τοῦ Συμβουλίου, καὶ ὅπως ἐν πρωτογράφῳ ὑπομνήματι πα- » ραπεμφθῶσιν ὑπὸ τοῦ Ἀντεπάρχου, πρὸς τὴν αὐτοῦ Ἐκλαμπρό- » τητα τὸν Ἐπάρχον.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΜΑ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΟΜΗΤΑ ΚΑΡΟΥΣΩΝ

ἐκ μέρους τῶν Συμπολιτῶν του κατὰ τὸν Αὐγ. 1852
φύρον 2859 ὑπογραφὰς.

Τῷ ΔΗΜΗΤΡΙῳ ΚΟΜΗΤΙ Τῷ ΚΑΡΟΥΣῳ.

Καί τοι ἐνάρτεον τὸ αἶσθημα τῆς εὐγνωμοσύνης ἐπιβαρύνει τὰς ἀγαθὰς καρδίας ἔως ὅτου, καὶ διὰ λόγου, δὲν ἐξηγοῦσι πρὸς τὸν εὐεργέτην τὰς εὐχαριστίας.

Σὺ, ὦ ἔντιμε ἄνερ, ἔδειξας ἐν τέλει τὸν διακαῆ πρὸς τὴν πατρίδα ἔρωτά σου, καὶ ὅλας προσήγαγες τὰς δυνάμεις μα- » χόμενος μετὰ τῶν δυσχερειῶν ἵνα αἰσιώτερον πράξῃς μέλλον.

Σὺ ὦ γενναῖε, ἐν καιρῷ τῆς λαοφθόρου νόσου ποίας δὲν κα- » τέβαλες προσπαθείας ὠθούμενος ἐκ τοῦ ἱεροῦ σκοποῦ νὰ βοη- » θήσῃς τοὺς πάσχοντας καὶ τὴν ἰδίαν ζωὴν σου παρημελήσας. Ἀφοῦ δὲ παρήλθεν ἡ καταιγὶς καὶ ὁ σάλος αἱ ὀδυρόμεναι οἰκο- » γένειαι διὰ συνδρομῆς σου καὶ συνεργείας σου εὗρον περί- » θालψιν καὶ ἀνακούφισιν.

Τὴν θύελλαν διεδέχθη γαλήνη, καὶ πάλιν σὺ καλοκάγαθε περὶ βελτιώσεων ἐπισχολήθης.

Ἐξ ἄλλης μάστιγος ἐπαπειλεῖτο ἡ πατρίς, σὺ δὲ ὁ αὐτὸς καὶ σὺ μόνον εἰς τὴν κατεπείγουσαν ἀνάγκην προσέφερας थे- » ραπείαν, ἀλλὰ πρωταίτιος ἔγινας ὅπως εὖρῃ διὰ τιμίου ἰδρω- » τος τὸν ἄρτον τῆς οἰκογενείας του ὁ ἐνδεής.

Σὺ ἀπέκτησας τὴν ὅλην τῆς πατρίδος εὐγνωμοσύνην, ἥτις ἐπιθυμοῦσα νὰ δείξῃ ὅτι ἐκτιμᾷ τὰς ἀρετὰς σου, δι' αὐτορ- » μήτου ὑπογραφῆς θέλει νὰ ἐντυπώσῃ καὶ νὰ σοὶ προσφέρῃ εἰς χρυσοῦν κειμήλιον τὴν εὐγνωμοσύνην της ὅπως διαβιβάζῃ τὴν μνήμην τοῖς μεταγενεστέροις.

Ὁ ὀβολὸς τοῦ ἐνδοῦς καὶ τῆς χήρας θέλει κοσμήσῃ ἔτι μᾶλλον τὸ δῶρον, ὅπερ θέλει φέρει ἐξ ἐνός

Τῷ ΕΝΑΡΕΤῳ ΔΗΜΗΤΡΙῳ ΚΟΜΗΤΙ ΚΑΡΟΥΣῳ

Ἐξ ἄλλου

Ἡ ΠΑΤΡΙΣ ΕΥΓΝΟΜΟΝΟΥΣΑ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ἀποδεικνύουσαι τὴν δημοσίαν διαχείρισιν τοῦ
ΚΟΜ. ΚΑΡΟΥΣΟΥ ὡς Ἐπάρχου καὶ ὡς Γερουσιαστοῦ
ἀπὸ τὸ 1850 ἕως τὸ 1860.

- 1850 6 Μαρτίου Ἐπίσημον πρὸς τὴν Γερουσίαν δι' οὗ προ-
τείνονται μέτρα πρὸς παύσιν τῶν παραπόνων
τῶν πολιτῶν διὰ τὴν διανομὴν τῶν δημο-
σίων θέσεων.
- 1850 24 Φεβρουαρίου. Ἐπίσημον πρὸς τὴν Γερουσίαν πρὸς
διόρθωσιν τοῦ ἐκλογικοῦ νόμου.
- 1851 27 Αὐγούστου. Προκήρυξις περιέχουσα μέτρα καὶ προ-
νοίας διὰ τὴν ἐνσκήψασαν νόσον τῆς χολέρας.
- 1850 4 Σεπτεμβρίου }
» 7 » } Προκήρυξις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμ.
» 10 » }
» 17 » }
» 26 » }
- 1850 5 Ὀκτωβρίου. Προκήρυξις πρὸς τοὺς κατοίκους τῶν
Βαλσαμάτων καὶ Φραγγάτων, πρὸς διασκέδασιν τῆς
φήμης διασπαρείσης μετὰ τὸν σκοπὸν προσκλήσεως ἀ-
ταξιδίων, ὅτι ἦτο σκοπὸς νὰ κρατηθῇ εἰς τὴν πόλιν τὸ
Λεῖψανον τοῦ Προστάτου Ἀγίου.
- 1850 7 Ὀκτωβρίου. Δηλοποίησις περιέχουσα προνοίας σχε-
τικὰς εἰς τὴν νόσον τῆς χολέρας.
- 1850 19 Ὀκτωβρίου. Ἔτερα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.
- 1850 19 Ὀκτωβρίου. Πρακτικὰ τοῦ Ἐγγ. Συμβουλίου διὰ
προμήθειαν βοήθειας εἰς πτωχὰς οἰκογενείας αἰτινες
υπέφεραν ἐκ τῆς νόσου χολέρας.
- 1850 2 Νοεμβρίου. Προκήρυξις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.
- 1850 30 Νοεμβρίου. Προκήρυξις δι' ἧς ἀναγγέλεται ἡ παύσις
τῆς χολέρας ἥτις ἐπὶ τέσσαρας μῆνας ἐμάστισε τὸν
τόπον.
- 1851 14 Φεβρουαρίου. Πρακτικὰ τοῦ Ἐγγ. Συμβουλίου
σχετικὰ εἰς τὴν προσκληθεῖσαν καὶ ἐπιταχθεῖσαν βοή-
θειαν τῶν ἀπόρων οἰκογενειῶν.
- 1851 2 Ἀπριλίου. Προκήρυξις σχετικὴ εἰς νέαν βοήθειαν διὰ
τῆς ἐνάρξεως ἐργασιῶν.

- 1852 4 Μαρτίου. Προκήρυξις δι' ἧς προσκαλοῦνται ἅπαντες
οἱ ἐν τέλει καὶ ὑπάλληλοι νὰ ἐγκαταλείψωσι τὸ ἥμισυ
ἐνὸς μηνιαίου μισθοῦ πρὸς βοήθειαν ἀπόρων οἰκογε-
νειῶν αἰτινες υπέφεραν ἐκ τῆς πείνης.
- 1852 20 Μαρτίου. Ἐπίσημον τῆς Γερουσίας πρὸς τὸν Ἐπαρ-
χον δι' οὗ ἀναγγέλεται ὅτι ἐψηφίσθη ἀπὸ τὴν Βου-
λὴν τὸ ποσὸν 3,000 Λ. Σ. πρὸς βοήθειαν τῶν πενή-
των διὰ τῆς ἐνεργοποιήσεως ἐργασιῶν.
- 1852 21 Μαΐου. Λογοδοσία τῆς Ἐπιτροπῆς διορισθείσης
πρὸς διανομὴν τοῦ ἐξαγομένου ἐκ τοῦ ἡμίσεως μη-
νιαίου τῶν ἐν τέλει, ὑπαλλήλων καὶ συνταξιούχων καὶ
ἐκ τῶ αὐθορμῆν των προσφορῶν τῶν πολιτῶν.
- 1852 25 Ἰουνίου. Πρακτικὰ τοῦ Ἐγγ. Συμβουλίου πρὸς
ἐνθάρρυνσιν τῶν κατοίκων τῆς νήσου διὰ τὴν βελτιώ-
σιν τῆς ποσότητος τῆς σταφίδος.
- 1853 4 Ἀπριλίου. Πρακτικὰ τοῦ Ἐγγ. Συμβουλίου πρὸς ἐ-
πίκλησιν τῆς Γερουσίας ἵνα δώσῃ βοήθειας εἰς ἀπό-
ρους οἰκογενείας τῆς ἐξοχῆς.
- 1853 7 Ἰουνίου. }
1853 6 Ὀκτωβρ. } Πρακτικὰ τοῦ Ἐγγ. Συμ. ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμ.
- 1854 4 Ἰανουαρίου. Πρακτικὰ τοῦ Συμβουλίου ἐπιμένοντος
ἵνα ἡ Γερουσία χορηγήσῃ τὴν ἐπικληθεῖσαν βοήθειαν
εἰς τοὺς ἀπόρους.
- 1854 12 Ἰανουαρίου. Ἐγκύκλιος τοῦ Ἐπάρχου πρὸς διαφό-
ρους ἐμπόρους Κεφαλλῆνας διαμένοντας εἰς τὴν ἄλλο-
δαπὴν δι' ἧς προσκαλοῦνται νὰ βοηθήσωσι τὰς ἀπό-
ρους οἰκογενείας τοῦ τόπου.
- 1854 17 Ἰανουαρίου. Ἐπίσημον τῆς Γερουσίας δι' οὗ χορη-
γεῖται ἐν μέρει ἡ αἰτηθεῖσα βοήθεια.
- 1854 25 Ἰανουαρίου. Ἐπίσημον τοῦ Ἐπάρχου πρὸς τὴν Γε-
ρουσίαν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.
- 1854 1 Φεβρουαρίου. Ἐτερον ἐπίσημον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντι-
κειμένου.
- 1854 23 Φεβρουαρίου. Πρακτικὰ τοῦ Ἐγγ. Συμβουλίου ἵνα
ἀνοιχθῇ ἔρρανος εἰς βοήθειαν τῶν πτωχῶν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Διαρκούσης τῆς Ἐπαρχίας τοῦ Κόμ. Καρούσου ἐξε-
δόθησαν οἱ ἐπόμενοι Ἐγγώριοι Κανονισμοί.

- 1850 7 Ἰουνίου. Περὶ τῶν Πραγματογνωμόνων.
1850 7 Ἰουλίου. Ἀγορανομικός.
1850 2 Σεπτεμβρίου. Πρὸς ἀποτροπὴν καταχρήσεων εἰς
τὴν ἐσωτερικὴν ἀγοραπωλησίαν τῆς Σταφίδος.
1850 16 Σεπτεμβρίου. Ἐσωτερικός τοῦ Ἐγγ. Συμβουλίου.
1851 24 Μαρτίου. Περὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν Δημοσίων ἔρ-
γῶν.
1851 19 Μαΐου. Περὶ τῆς ἐπιτηρήσεως καὶ διαχειρίσεως τοῦ
δρῶντος ἔτους.
1851 24 Ἰουλίου. Περὶ τῆς Δημοσίας Παιδείας.
1851 4 Σεπτεμβρίου. Περὶ τῆς Ποιμονοσοκῆς.
1852 20 Ἀπριλίου. Πρὸς παῦσιν τῶν καταχρήσεων τῶν Μο-
ναστικῶν προσόδων.
1852 2 Ἀπριλίου. Ἀγορονομεῖον.
1853 21 Μαΐου. Πρὸς παραδοχὴν νέου συστήματος διὰ τὴν
διαχείρισιν τῶν Μοναστικῶν προσόδων.
1853 21 Μαΐου. Περὶ τῶν Συναδελφικῶν καὶ Πατρωνικῶν
Ἐκκλησιῶν.

ΓΕΡΟΥΣΙΑ ΚΑΙ Λ. Μ. ΑΡΜΟΣΤΗΣ.

- 1857 1 Μαρτίου. Ἰπόμνημα εἰς τὸν Ἀρμοστὴν ὅπως ἐνδιαφε-
ρῇ νὰ διακόψῃ τὰς ζωνρὰς συζητήσεις τῆς Βουλῆς ἐ-
πὶ τῶν προσβεβλημένων ἐκλογῶν τῆς Κεφαλληνίας.
1857 16 Μαρτίου. Ἰπόμνημα εἰς τὸν Ἀρμοστὴν ὅπως συζή-
σῃ νὰ προσορμίζεται ἐν Κεφαλληνίᾳ τὸ διαβαῖον ἐξ
1848 Αὐστριακῶν ἀτμόπλων.
1857 1 Ὀκτωβρίου. Ἰπόμνημα σχετικὸν εἰς τὸν διορισμὸν
τοῦ Ἀρχόντος.
1857 1 Ὀκτωβρίου. Ἐτερον σχετικὸν εἰς τὸν διορισμὸν τοῦ
Ἐπαρχοῦ καὶ τοῦ Ταμῆς Κεφαλληνίας, εἰς τὴν ὑποψη-
φότητα τῶν Ἐγγωρίων Συμβούλων καὶ εἰς ἄλλας θέσεις.
1858 8 Ἰανουαρίου. Ἰπόμνημα εἰς τὸν Ἀρμοστὴν σχετικὸν εἰς
ἐκθέσεις τῆς Ἀστυνομίας περὶ τῆς δημοσίας ἡσυχίας.
1858 15 Ἀπριλίου. Ἰπόμνημα εἰς τὸν Ἀρμοστὴν διὰ τὴν διορ-

γάνωσιν καὶ βελτίωσιν τοῦ Καταστήματος τῶν δεσ-
μωτηρίων εἰς Κεφαλληνίαν.

- 1858 17 Μαΐου. Ἐτερον περὶ τοῦ δημοσίου δάσους.
1858 29 Δεκεμβρίου. Ἰπόμνημα εἰς τὸν Ἐκτακτὸν Λ. Μ. Ἀρ-
μοστὴν Κύρ. Γλάδστονα, ἐν ᾧ ἀναπτύσσονται αἱ ἰδέαι
τοῦ Κόμ. Καρούσου περὶ τοῦ συστήματος τῆς δημο-
σίας διαχειρίσεως εἰς τὰς Ἰονίους νήσους.
1859 30 Μαρτίου. Ἰπόμνημα εἰς τὸν Λ. Μ. Ἀρμοστὴν περὶ
τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ Διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας.
1859 4 Ἀπριλίου. Ἰπόμνημα περὶ διαφόρων ἀντικειμένων
Ἐγγωρίου διαχειρίσεως.
1859 27 Ἀπριλίου. Ἰπόμνημα περὶ τοῦ ἐν Κεφαλληνίᾳ διευ-
θυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας.
1859 5 Ἰουλίου. Ἐτερον σχετικὸν εἰς τὰ μοναστικά κατα-
στήματα.
1859 28 Σεπτεμβρίου. Ἰπόμνημα εἰς τὴν ἐπὶ τούτῳ ἐπιτρο-
πὴν διορισθεῖσαν ἀπὸ τὴν Γερουσίαν ἵνα ἐξετάσῃ τὰ
τῶν μοναστικῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων.
1860 Φεβρουάριος. Ψῆφος εἰς τὴν Γερουσίαν διὰ τὴν ἐλάτ-
τωσιν τοῦ ἐπὶ τῆς σταφίδος δασμοῦ.
1860 17 Ὀκτωβρίου. Ἰπόμνημα εἰς τὸν Ἀρμοστὴν μετὰ ψῆφον
εἰς τὴν Γερουσίαν ἐπὶ τοῦ συστήματος τοῦ διαγωνι-
σμοῦ διὰ τὰς δημοσίας θέσεις.
1860 19 Ὀκτωβρίου. Ἐτερον περὶ τῶν μοναστικῶν καθιδρυ-
μάτων.
1860 20 Ὀκτωβρίου. Ἐτερον ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.
1860 25 Ὀκτωβρίου. Ψῆφος εἰς τὴν Γερουσίαν περὶ τῶν ἐν
Κεφαλληνίᾳ διδασκάλων καὶ ἀλληλοδιδασκτικῶν Σχο-
λείων.

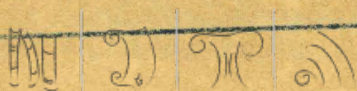
ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

AL 52 450022

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ



ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ



ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ